

"miloval ma a dal sa za mňa" (Gal 2,20), keď som bol ešte hriešnikom (porov. Rím 5,8). Preto "hriešnici" sa radujú. "Spravodliví" podstupujú tvrdý pôst, oni túto lásku nepoznajú. Sú úplne zameraní na to, aby si ju zaslúžili, a nevedomujú si, že zaslúžená láska nie je ani nezištná, ani láska; vyčleňujú sa práve svojou snahou lásku dobyť. Pôst nemá prinášať dokonalosť perfekcionistu, ale vnútornú radosť.

Aká je moja modlitba? Ako sa chcem v nej zlepšiť počas pôstu?

SOBOTA 04.03.

„Ak odstrániš zo svojho stredu utlačanie a prestaneš ukazovať prstom a hovoriť bezbožne, ak dáš svoj chlieb hladnému a nasýtiš dušu ubitú, vtedy zažiarí vo tmách tvoje svetlo a tvoja temnota bude ako poludnie.“ Iz 58,9

Kočovný Beduín zo Sinajskej púšte sa rozhodol po niekoľkých rokoch putovania tesnými horskými údoliami, že sa vyberie smerom k rovine. Rozobral stan, pozorne zbalil všetko, čo mal a naložil to na svoju spohľadlivú ťavu. Oporné koly, plachty, lôžko, stoličky, náradie, oblečenie... Všetko starostlivo poskladal a priviazal na hrby trpezlivého zvierat'a. Než

sa dali do pohybu, muž svedomito prezrel miesto, kde doteraz stál stan, aby sa presvedčil, že tam nič nezabudol. Medzi kameňmi a pieskom zazrel nádherné modré pierko, ktoré dostal pred rokom ako darček. "Musím si ho vziať so sebou," povedal si a pripevnil ho hore na balíky naložené na ťavom chrbte. Hneď ako sa pierko ocitlo na náklade, ťava sa bezvládne zvalila na zem. Beduín sa rozhneval: "Táto ťava nestojí za nič! Zrúti sa pod váhou jedného pierka a zdochne."

Často sa aj my správame ako ten Beduín. Keď sa niekto cíti urazený a reaguje, namietaťme: „Ale len kvôli tomu ...“ A zabúdame na bremená, ktoré ťažia a vyčerpávajú a na mesiace, alebo dokonca aj na roky trápenia. Ťava môže byť obrazom môjho srdca, alebo môže predstavovať človeka, s ktorým žijem. Zaťažujem ho stále viac, potom pri maličkosti sa zosype a my sa čudujeme. Neuvedomíme si, kedy má dosť. Naša choroba sa prejavuje neschopnosťou rozoznať to, čo naše srdce skutočne potrebuje. A tak musí niesť ťažké bremená. Pôst je výzva zrieknuť sa niečoho, čo nám zaťažuje srdce, zrieknuť sa niečoho čím, zaťa-

žujeme naše vzťahy. Zbaviť sa, zrieknuť, odhodiť, aby sme mohli ľahšie dýchať.

Čím zaťažujem svoje srdce a ľudí okolo mňa? Viem, čoho sa chcem zriecť, s čím chcem pracovať, na akej črte mojej osoby?

Modlitba mladého človeka:

Pane, tak veľmi snívam o človeku, ktorý by ma chápal a pred ktorým by som mohol/mohla otvoriť svoje srdce. Tak veľmi túžim mať človeka, ktorý ma bude mať skutočne rád. Dovoľ mi stretnúť takúto bytosť, pre ktorú láska nebude hračkou. Dovoľ mi nájsť človeka, ktorý môj život urobí šťastným a ktorý ma neopustí v biede ani ponížení. Pomôž mi však, aby som aj ja do jeho života vzniesol/vzniesla viac radosti a požehnania. Pane pomôž mi nájsť lásku čistú, silnú a vernú, aby sa podobala tej láske, ktorou nás ty miluješ. Amen.

Dobrotivý Otče, sprevádzaj svojou pomocou naše prvé kroky na ceste pokánia, aby naše skutky, pre ktoré sa rozhodneme, vychádzali z úprímného srdca.

Amen

Partizánske – Šípok
Pôst ÚVOD 2017

Pôstne listy 2017

Mocný arménsky kráľ mal v záhrade ružu, ktorá bola najstarostlivejšie pestovaná a najviac chránená rastlinou na svete. Podľa proroctva mala svojmu pánovi zabezpečiť večnú mladosť, ak bude kvitnúť. Každý deň ráno sa kráľ skláňal nad ružovým krikom a úzkostlivo sledoval, či sa ukáže nejaký púčik. Ale nič sa nedialo. A každú jar kráľ menil záhradníka. Toho, ktorý sa nevedel postarať o ker, aby rozkvitol, uvrhol do väzenia. Potom vždy prišiel ďalší, a pretože neuspel, čakal ho rovnaký osud ako jeho predchodcu medzi štyrmi čiernymi vlhkými stenami žalára. Dvanásť jarí a dvanásť záhradníkov. Trinásť záhradník bol mladý a vyzeral dobrácky. Dostal povolenie, aby vyskúšal svoje umenie. Prešiel všetkými cestami záhrady a potom pristúpil k ružovému kriku. Dlho naň polohlasno hovoril, potom nakypil zem dookola, zalial a pokropil ker a usadil sa so spacím vakom vedľa neho. Zostával tam celé dni aj noci, chránil ker pred vetrom a pred parazitmi. Lahučko mu hladil listy, hovoril k nemu, kypril mu pôdu okolo koreňov. Ochraňoval ho pred chladom zimného obdobia, prikrýval ho slamou a zahŕňal nežnou starostlivosťou. S ružovým krikom žil a dýchal. Prišla jar a celá záhrada rozkvitla. Mladý záhradník mal oči len pre neho, a tak uzrel čierneho červa, ktorý žil v jeho koreňoch. Skôr, ako ho stačil chytiť, priletel drozd a odniesol si ho v zobáku. Čoskoro sa objavil na kriku púčik. Mladík ho ľahučko pobozkal a potom sa ružový púčik pri rannom slnku pomaly otvoril. Prebudili kráľa. Hneď ako tú správu počul, pribehol ešte v nočnej košeli. Uvidel rozkvitnutú ružu a začal jasat: „Som nesmrteľný! Som pán ruže a budem večne mladý! Vládol ešte desať rokov a každým dňom starol ako všetci ostatní. Raz večer opustil svet so slovami: „Pán ruže umiera ako ktokoľvek iný. Všetko to bola lož!“ „Nie, výsosť,“ odpovedal záhradník, rovnako mladý ako pred desiatimi rokmi. „Vy ste nikdy neboli pánom ruže. Tým je ten, kto ju každodenne ošetruje, kto nad ňou bdie, miluje ju a váži si ju. Ten má večnú mladosť.“

Tento príbeh je veľmi pekným obrazom pôstneho obdobia. Ruža je obrazom nášho srdca. Srdca, ktoré túži rozkvitnúť. Vtedy keď rozkvitne dosahuje večný život. Naše srdcia majú rôznych pánov. Niektorí srdce rozbíjajú, iní zanedbávajú a preto nekvitne. Pôst je obdobím pravdy, uvedomením si, kto je pánom môjho srdca. Táto pravda nám možno spôsobí bolesť. Možno budeme musieť vymeniť „záhradníka“. Nájsť a priblížiť sa k pravému Záhradníkovi, ktorý nám rozumie, vie sa starať, prihovárať k nášmu srdcu. Dovoľme mu zničiť „červa“, ktorý nás z vnútra rozožiera. Dovoľme mu, aby nás naučil byť páni svojho srdca, aby sme ho raz mohli dať Otcovi, premenil ho, pretože inak zomrieme. Aj tento rok sa budeme prostredníctvom krátkych zamyslení vychádzajúcich z denných čítaní ponárať do myšlienok a výziev Veľkého pôstu. Budú k dispozícii vždy v nedeľu vzadu v kostole na stolíku, alebo ich bude možné nájsť na stránke www.pcsipok.sk.

Prajem Vám, aby meditácie, ktoré vám budeme ponúkať v tomto pôstnom období pomohli, čo najlepšie prežiť pôstne dni, aby sme objavovali výzvy, dary, ktoré ponúka a tak sa mohli stať lepšími Božími priateľmi. Požehnaný pôst želajú salesiáni

NESMRTEĽNOSŤ JE PRE TOHO, KTO „BDIE“. KTO JE SKUTOČNÝM PÁNOM TVOJHO SRDCA?

O modlitbe Za majstrom raz prišiel žiak s prosbou: „Majstre naučte ma meditovať“. Majster vytiahol zo skrine cukríky podal mu ich a povedal: „Ak sa naučíš jesť tieto cukríky, naučíš sa meditovať“. Prekvapený žiak pozeral na lákavo vyzerajúce cukríky a myslel si: „Čo to má spoločné z meditáciou?“ majster naňho pozrel a povedal: Ak si chceš užiť cukríky, musíš zachovať tri zásady:

1. zohnať si ich,
2. zobrať si z balíka len jeden,
3. rozbaľiť cukrík.

Potom si ho môžeš vychutnávať.“

Tak je to aj s meditáciou; ľudia robia pri nej veľa chýb. Ak chceš dobre meditovať, treba si zohnať dobrý obsah, po druhé nechci všetko naraz, rozlož si veci na každý deň, inak ťa bude bolieť srdce a po tretie každý deň si obsah dobre rozbaľ inak sa ti to nebude páčiť, neobjavíš múdrosť života.“

Podobne je to aj s pôstnymi zamysleniami. Sú ľudia, ktorí si ich prečítajú naraz, môže ich to povzbudiť, ale neprinesú toľko ovocia ako keď si nájdú každý deň trochu času, rozbaľia obsah a nechajú sa ním obohatiť. Meditácie by nemali byť len oboznámením sa s niečim.

Mali by viesť k stretnutiu sa s Bohom.

POPOLCOVÁ STREDA 01.03.

Dajte si pozor a nekonajte svoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vás obdivovali, lebo nebudete mať odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach... A keď sa modlíte, nebudte ako pokrytci, ktorí sa radi postojacky modlievajú v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli.
(Mt 6,1.5)

Pôst mal v židovstve dva základné významy:

- a) trúchlenie nad smrťou blízkeho človeka (príp. nad národným nešťastím, 1 Sam 31,13; 2 Sam 1,12);
- b) výraz obrátenia a ľútosti.

Pre kresťana má pôst pôsobivú očisťujúcu, pripravuje človeka na život s Bohom. Mám sa očistiť od všetkého nečistého, falošného hnilého, čo je vo mne.

Človek žije alebo umiera z pohľadu druhého. Ten, na koho sa nikto nepozera, neexistuje. Človek potrebuje uznanie, jeho identita sa formuje pohľadom iných. Človek potrebuje niekoho, kto sa bude na neho pozerat' s láskou. Má dve možnosti: buď bude druhým nadbiehať, robiť všetko, aby zalichotil, aj keď riskuje, že stratí sám seba. Alebo sa naučí vnímať pohľad milujúceho Boha („pozrel sa naňho s láskou...“ Mk 10,21), ktorý nás vidí a oslobodzuje od falošného

života, v ktorom sa ľudia navzájom vydierajú a zúfalo sa domáhajú uznanlivých pohľadov.

Nie je princípom nášho správania, robiť za každú cenu dobrý dojem?

„Zavediem ju na púšť a prehovorím k jej srdcu.“ Oz 2,16

*A rozpamätávaj sa na celú cestu, po ktorej ťa Pán, tvoj Boh, vodil štyridsať rokov na púšti, aby ťa pokoril, vyskúšal a zvedel, čo je v tvojom srdci...
(Dt 8,2)*

*„Hľa, dnes ti predkladám život a šťastie i smrť a nešťastie.“
(Dt 30,15)*

ŠTVRTOK 02.03.

Jeden muž, ktorý hľadal múdrosť, sa rozhodol vystúpiť na horu, kde sa raz za dva roky zjavoval Boh. Prvý rok sa živil všetkým, čo krajina ponúkla. Potom už tam nenašiel nič k jedlu a musel sa dať na cestu späť do mesta. „Boh je nespravodlivý!“ vykrikoval. „Nevenoval mi pozornosť, aj keď som tu býval celý ten čas, aby som počul jeho hlas. Teraz som hladný a odchádzam bez toho, aby som ho začul.“ V tej chvíli sa objavil anjel. „Boh by s

tebou veľmi rád hovoril. Po celý rok ťa živil. Dúfal, že sa postaráš o všetko, čo budeš potrebovať v budúcom roku. Ale čo si zasial alebo zasadil počas celej tej doby? Ak človek tam, kde žije, nie je schopný dať niečomu vyrásť alebo niečo vypestovať, nie je pripravený hovoriť s Bohom.“

Zem a všetko čo je na nej patrí podľa Biblie Bohu, je Otcovým darom pre nás. Ak sa vieme podeliť s ľuďmi, žijeme na zemi. Ak sa ale chováme ako vlastníci, začíname život vo vyhnanstve: „zem“ záhrada sa premieňa na púšť, z raja sa stáva peklo. Predstavte si dvoch ľudí, ktorí sú poverení splnením tej istej úlohy. Prvý bude oboznámený s cieľom, ktorý má svojou námahou dosiahnuť. Druhý dostane len zoznam príkazov a úloh určených na splnenie, no samotný cieľ činnosti mu zostane skrytý. Pravdepodobne ten prvý dosiahne úspech, pretože pozná zmysel úlohy. Koľko ľudí prežíva pôst skôr tým druhým spôsobom. A to len preto, že nevedia, nepoznajú zmysel pôstu. Ľuďom možno dať pravidlá na zachovávanie, ale keď im chýba motivácia, aký výsledok možno očakávať? Tak prečo v pôstne niečo robiť? Lebo sa to má, alebo Boh to chce? Dajme sa túto otázku a predovšetkým v modlitbe si skúsme nájsť odpoveď. Inak len budeme plniť nijaký príkaz a výsledok: „suché srdce“ neschopné

pochopiť dar veľkonočného tajomstva. Pôst je výzva niečo urobiť pre druhých. Myslieť na zajtrajšok. Budeme mať také vzťahy ako do nich dokážeme investovať. Budeme mať také srdce, koľko dobra, a správnych vecí urobíme.

Do akých vzťahov chcem počas pôstu investovať a v čom?

PIATOK 03.03.

*Ježiš im povedal: „Vari môžu svadobní hostia smútiť, kým je ženich s nimi?“
(Mt 9,15)*

Stretli sa dvaja učenci a navečerali sa spolu. Boli to priatelia a hovorili o všetkom možnom a potom až neskoro do noci diskutovali o Božej existencii. Nakoniec prišli k záveru, že Boh neexistuje. Potom išli spať... Na druhý deň hneď po úsvite sa jeden z nich prebudil a hľadal po celom dome onoho priateľa, ale nenašiel ho. Vyšiel von a hľadal ho ďalej na záhrade. Potom ho zbadal a všimol si, že starostlivo odrieka ranné modlitby... Prekvapene zvolal: „No nie! Čo to tu robíš?“ „Modlím sa.“ „Prosím? Predsa sme o tom hovorili skoro celú noc a dohodli sme sa, že Boh

neexistuje! A ty tu teraz odriekavaš ranné modlitby?“ Druhý učenc na to jednoducho odpovedal: „Prepáč, ale čo s tým má môj Boh spoločné?“

K tomu, aby som bol neveriaci, mi stačí vypočuť si vaše piesne“, predniesol známy filozof Nietzsche na adresu kresťanov. Čo má Boh spoločné s našou predstavou o ňom? Aká je naša predstava o Bohu, taká je naša modlitba.

Výstižne to naznačuje apoštol Jakub vo svojom liste:

*„Žiadostív ste, a nemáte. Závidíte a nemôžete nič dosiahnuť. Hádate sa a bojujete. Nič nemáte, lebo neprosíte. Prosíte, a nedostávate, lebo zle prosíte; chcete to využiť na svoje náruživosti.
(Jak 43,4“)*

V pôste nestačí povedať si: budem sa viac modliť. Treba sa priblížiť k Bohu akého nám predstavil Ježiš. Je to Boh, ktorý prináša pokoj a radosť. „Ženich je s nimi,“ hovorí Ježiš učeníkom. Preto sa nepostia. Jest' znamená žiť - a život človeka je odpovedanie na nezištnú Božiu lásku. To je Božie prikázanie, ktoré dáva život. Postiť sa, znamená povedať Bohu, že mi život nepatrí, že nie som jeho vládcom, nemám právo si s ním robiť čo chcem. Postiť sa znamená zriekať sa nesprávneho života, ktorý nás ničí. Postiť sa, znamená, učiť sa milovať. Ale milovať Boha je možné len preto, že on prvý miloval nás (1 Jn 4,19):